

Iz Barkovelj pri Trstu se nam piše, da je 21letni strelec Ignacij Hostnik dne 28. januarja vsled rane, zadobljene na italijanskem bojišču, umrl junaške smrti. Bil je zaveden slovenski junak. Vsem padlim slovenskim junakom naj bo večni spomin!

Razne politične vesti.

Znotranja politika je kajpada te dni stopila v ozadje, ker je vsa pozornost obrnjena na posledice, ki jih izživa poostreni podmorski boj. V Solnogradu je dne 2. februarja eden izmed najuglednejših nemških voditeljev dr. Stelzel imel govor, v katerem je rekel, da je nemška narodna zveza zopet z velikim povdankom tirjala preureditev Avstrije, da pa s tem ni mislila nastopiti proti sedanjemu ministrstvu. To se pravi, da nemškim poslancem nihče ni obljubil, da se bo takoj in v njihovem smislu preuredila Avstrija, ker je pač treba vse avstrijske narode poslušati, in ne samo Nemce. Dr. Stelzel je rekel, da ne bo državnega zbora, dokler se jim ne izpolnijo njih želje. To pač ni lepo od nemških strank, da ne razumejo resnosti časa in ne pripustijo državnega zbora. Vse ljudstvo, nemško in nemško, ima veliko povedati, in potrebuje nujno državnega zbora.

V hrvatskem saboru so stranke sklenile, da postavijo pokojnemu kralju Francu Jožetu na odličnem prostoru zagrebškega mesta krasen spomenik.

Češki listi pišejo, da se bosta zopet potegovala za državnozborni mandat odlična češka plemenitaša princ Friderik Svarcenberg in grof Jaroslav Tun. Oba sta katoliška moža in vrla narodnjaka.

Poljsko kraljestvo je imelo po ljudskem štetju z leta 1912 prebivalcev 12.776.000. Računijo, da bi vsled tega lahko postavilo kraljestvo en milijon vojakov na bojišče.

Nemški državni zbor se bo zopet sešel dne 22. februarja. Posvetoval se bo o proračunu ter se bavil seveda tudi s političnim položajem.

Potres.

Potres v Posavju je bil hujši, kot se je prvi hip mislilo. Prizadete niso samo Brežice in Krška vas, ampak še tudi druga sela ob Savi. Beda nesrečnih družin, ki so po potresu prišle ob svoje hiše in stanovalja, je zelo velika. Od vseh strani hodijo ljudje gledat škodo, ki jo je povzročil potres. Sam cesar Karel je poslal, ker je sam bil po nujnih vladarskih poslih zadržan, svojega brata, nadvojvodo Maksa, v Posavje, da obišče po potresu poškodovane kraje in tolaži nesrečne družine.

Brežice.

Potres v Brežicah se je usodnega dne (29. januarja) ponavljal večkrat popoldne in tudi ponoči in še drugo jutro se je zemlja večkrat tresla. V mestu je porušeni več hiš, poškodovane pa so več ali manj vse hiše. Najbolj je prizadet južni del mesta, kjer ni ostala nobena hiša cela. Zelo porušeno je poslopje okrajnega glavarstva, grad, frančiškanski samostan, „Nemška hiša“ itd. Zvonik mestne cerkve je na pol v razsulu. V poštnem poslopiju se je podrl strop, pri tem je bilo poškodovanih več ljudi. Zvonik frančiškanske cerkve ima veliko razpoko ter se je nagnil v stran. Bati se je, da se sam podre. Ljudje so se morali izseliti iz mesta. Naselili so se nekateri v bližnjih krajih, drugi v hlevih, utah in skednjih, tretji v železniških vozovih, katerih je južna železnica dala nad 200 na razpolago. Vojaštvo je tudi napravilo vojaške šotore pred mestom, v katerih pa radi hudega mraza sedaj ljudje ne morejo vstrajati.

Brežiške cerkve, šole in javni uradi so zaprti.

Krška vas.

V Krški vasi niti lesene hiše niso ostale cele. Zidane pa so tako porušene in poškodovane, da se bodo morale popolnoma porušiti. Tudi ljudje iz Krške vasi so se popolnoma razpršili na vse strani. Veliko jih je odšlo k svojim znancom in sorodnikom v sosednje vasi, nekateri so nastanjeni v železniških vozovih, oni pa, ki imajo na skrbi živino, so se nastanili v hlevih in drugih gospodarskih poslopijih. V Krški vasi je potres ubil tudi nekaj živine: 1 goved, 10 svinj, 1 kozo in več perotnine.

Catež.

Na Catežu pri Krškem je potres porušil, kakor poročajo ljubljanski „Slovenec“, cerkev in župnišče. Izvedenci trdijo, da bo treba zvonik popolnoma podreti, istotako najbrž tudi župnišče.

Potres ubil dve osebi.

V Brežicah je prvi potresni sunek ubil 61letno nadučiteljevo vdovo Ano Voglar iz Dobrne, ki se je usodnega dne nahajala na obisku pri svojih sorodnikih. V hiši, kjer je sedela, jo je zasula podirajoča se stena tako nesrečno, da je bila pod težko kamnito težo takoj mrtva. V Krškem, kjer so se potresni

sunki tudi zelo močno čutili, je potres zahteval človeško žrtev. 60letna vdova Uršula Arh je ob istem času, ko je prišel prvi sunek, prala na Savi. Ali je bil sunek tako močan, ali pa se je tako prestrašila, reva je padla v Savo in izginila v valovih. Nesreče ni v prvem trenutku nikdo opazil, še le pozneje so opazili ljudje, da je perilo še ob Savi, toda perice nikjer več. Truplo utopljence se še ni moglo najti v kljub marljivemu iskanju.

Ranjenih je po dosedanjih izkazih v Brežicah 15, v Krški vasi, Krškem, Catežu in drugih krajih 27 oseb.

Cesarjev brat v Posavju.

Na Svečnico, dne 2. februarja predpoldne, se je pripeljal cesarjev brat nadvojvoda Maks z dvornim vlakom v Posavje, da obišče po potresu hudo poškodovane Brežice in Krško vas. Spremljal ga je štajerski cesarski namestnik grof Clary in kranjski deželni predsednik grof Attems. V mestu Brežice si je nadvojvoda Maks ogledal škodo, ki jo je napravil potres ter je obiskal družine, ki v sedanjem hudem mrazu stanujejo na prostem in v železniških vozovih. Nadvojvoda je nesrečneže tolažil in obljubil izdatne pomoči. Udeležil se je svete maše. Po maši je izročil voditelju okrajnega glavarstva cesarjev dar 7500 K kot prvo pomoč za po potresu poškodovano prebivalstvo. Popoldne se je pripeljal nadvojvoda Maks v Krško vas, kjer ga je udano pozdravil župan Ajster. Nadvojvoda je obljubil znatno pomoč. Iz Krške vasi se je peljal na Catež, kjer ga je pozdravil župan Komočar. Nadvojvoda je izročil za ponesrečence v Krški vasi in na Catežu 7500 K.

Ponesrečencem na pomoč!

Prebivalstvo v Brežicah, Krški vasi in na Catežu se nahaja v hudi stiski. Prosimo naše Posavčane, ki jih potres ni oropal njih bivališč, da se usmilijo ubogih družin in jih obdržijo pod streho, dokler ne bodo njih stara bivališča zopet popravljena. Upamo, da bo vlada storila takoj vse potrebno, da se čim prej postavijo podrti hiše. Zbirajmo milodare za poškodovance po potresu!

Na bojiščih.

Na vseh bojiščih je od srede januarja naprej, posebno pa v začetku meseca februarja, nastopil izvanredno hud mraz. Tudi sneg je izredno visok. Bojevanje in gibanje čet je radi tega zelo omejeno.

Italijansko bojišče.

Na celi italijanski fronti je bil zadnji čas artilerijski ogenj zelo redek. Edino pri Gorici so avstrijski topovi, kakor pravijo italijanska poročila, bruhali prve dni meseca februarja hud ogenj na laške postojanke. Na Svečnico je laški letalec metal bombe na Nabrežino, a ni napravil nobene posebne škode. Na soški fronti je znašal mraz zadnje dni 7. na Krasu 14, na Koroškem 20 do 22, na Tirolskem 22 do 26 stopinj. Snega je na koroških in tirolskih gorah na 2000 m visokih gorah do 5 metrov, 3000 m visoko pa celo nad 9 metrov. Lahi se baje za fronto prav skrbno pripravljajo na veliko spomladno ofenzivo. Na pomoč dobijo boja dva armadna zbora iz Francoskega.

Rusko bojišče.

Na tem bojišču se vršijo le manjše praske v jugovzhodni Bukovini, kjer so naši dne 5. februarja zaprli Rusom več strelskih jarkov, in na severu ob reki Aa, kjer se boji prednjih čet ponavljajo dan za dnevom. Mraz znaša v Galiciji okrog 20, na severu pri Rigi pa do 30 stopinj.

Rumunsko bojišče.

Južno od Bukovine se v moldavskem gorovju vršijo od časa do časa srditi boji. Ob Seretu se baje Rusi pripravljajo na resne napade na naše postojanke, ker domnevali, da je večina Mackenseneve armade odšla na druge fronte. V Dobruči obstreljujejo Rusi bolgarske postojanke ob Donavi. Mraz znaša od 20 do 25 stopinj.

Francosko bojišče.

Na zahodnem delu francoskega bojišča je pred tednom nastopila gosta megla, ki omejuje artilerijsko delovanje. Ob rekah Aneri in Sommi živahni boji med angleškimi in nemškimi prednjimi četami. Pri Verdunu skušajo Francozi zapoditi Nemce z zahodnega brega reke Moze. Mraz je tudi na tem bojišču tako hud, da so morali Francozi črne čete iz Afrike, ki niso navajene mrazu, prestaviti v južni del Francije.

Macedonsko bojišče.

Pri Bitolju, ob Črni, Vardarju in Strumi potajajo boji izredno živahni. Bolgarji so, kakor naglašajo francoska poročila, poslali v Macedonijo dve novi diviziji. V Albaniji je položaj popolnoma neizpremenjen.

Turško bojišče.

Turki so v Mezopotamiji južno od reke Tigris dne 25. in 29. januarja ter dne 1. februarja Angleže precej hudo natepli. Turška poročila pravijo, da je dne 25. in 29. januarja obležalo na bojišču po 2000 mrtvih Angležev. — Na Turškem so dobili novo ministrstvo. Veliki vezir Sajet Halim-paša je iz zdravstvenih ozirav odstopil. Njegov naslednik je postal dosednji notranji minister Talaat-beg, zunanji minister pa Mesimi-beg. Vojni minister je ostal Enver-beg.

Angleži so zbrali, kakor pravijo novejša poročila, proti turškim postojankam ob Tigrisu 3 do 4 divizije novih čet. — Zmago dne 25. in 29. januarja, ter 1. februarja je odločila težka avstrijska artilerija, kateri poveljujejo tudi avstrijski častniki.

Pred laško predpustno veselico.

Izvirno poročilo.

Predpustni čas imamo slovenskoštajerski fantje na italijanski fronti. Kadorna tudi včasih priredi kako predpustno veselico, pri kateri svira navadno godba vseh kalibrov. Kakor se sliši, se gospod Kadorna že zopet napihuje za deseto predstavo, ki se bo zopet zaključila z igro „razbita glava“, kakor se je zaključila še vsaka do sedaj. Vspored nam je že poslal njegov tovariš „vojni pišč.“ Ker vemo, da bomo pri tej veselici glavno vlogo igrali, pričakujemo veselice z veliko napetostjo. Franc pl. Reya, Jožef Vesenjaj, Franc Bračič, Alojz Dolamič, Franc Friedau, Martin Šalobir in Leopold Sonšnik, vsi pri 1. stotnji strojnih pušk. Želimo vselega svidenja za drugi predpustni čas doma v zeleni Štajerski.

Na opazovališču v sneženem viharju.

Izvirno poročilo.

Bilo je 18. januarja. Zelo mrzel zimski dan. — Ledeno-mrzla burja je brila, da bi si niti medved ne upal iz svojega brloga. Že sem sklenil, da ne bom šel celi dan iz naše nove vile, od tople peč, katero je sezidala mojstrska roka slovenskega vojaka, dobrodušnega Jožeta Drole iz Celja. Moj načrt je bil pa kmalu prekrižan. Naš praporščak je namreč dobil povelje, da mora takoj odriniti z dvema telefonistoma na neko naprej potisnjeno opazovališče. Ta dobri gospod si je izbral mene in mojega pomagачa, in smo jo odkurili proti omenjenemu mestu. Že ob prvem prizoru nam je postalo kljub ostri burji prav vroče, ko smo videli razbito skalovje, razorana tla in s koreninami vred izruvano drevo. Stisnili smo se v nam odločen majhen prostorček ter molče čakali, kadar pride zopet tisti krt s svojim železnim ritem ruvat po kamenitih tleh. Ni nam bilo treba dolgo čakati, že se jih pripelje kakih deset raznovrstnega kalibra. Nekako zaupljivo smo pogledali drug drugega v obraz, vsi enih misli: Hej, hvala Bogu, nič nam niso storile! Te pa niso bile še zadnje. Marsikatera nam je še tisti dan pretresla mozeg po naših mrzlih dihi. Zvesti v svoji službi, smo potisnili dan h koncu in nastopila je temna zimska noč. Treba je bilo počakati na prenočišče in pa poskrbeti kaj za želoдец. Takoj gremo, da to storimo. Ko pa se nekaj korakov oddaljimo, že pribuči tista nepoklicana ter se zarije kakih pet metrov od nas v skalovje. Njen zračni sunek nas je vrgel daleč na stran v neko globoko jamo. Kakor drva smo ležali vsi navskriž ter se ogleovali, ako nam morda ne manjka kaka roka ali noga. Z žepnimi svetilkami smo svetili in motrili, kje da smo. Naposled smo vendar spoznali jamo, katera nam je bila že prej znana. Moj tovariš takoj pravi: Jaz ostanem tukaj! Tudi praporščak je bil tistega mnenja, ker je bila jama še dokaj varna pred granatami. Vendar, ker jaz nisem nič rekel, se obrne praporščak k meni in pravi: No, kaj bomo napravili? Jaz pa sem si mislil: Ako Bog hoče, me tudi tukaj lahko zadene. Z upanjem na božjo pomoč sem mu odgovoril: Pojdimo! Zapustili smo jamo in jo šepatih korakov ubrali po razbitem skalovju in dospeli smo srečno na varno mesto, kjer smo si obvezali naše majhne rane in postregli sitnim želoдец. Sedaj pa že zopet zdrav srčno pozdravlja vse čitatelje „Slovenskega Gospodarja“ Jožef Štukelj, telefonski predmojster pri 30.5 cm možnarski bateriji.

Amerika nastopa.

Razočaranja nastop Severne Amerike pač niti nje ni povzročil. Vsakdo je pričakoval, da bo prej ali slej Amerika postala naša odkrita sovražnica, a nihče ni vedel, kak vzrok si bo zbrala in ob kateri priložnosti bo nastopila. Sedaj se je to zgodilo radi poostrenega podmorskega boja. Kake posledice ima že sedaj, da je Severna Amerika prekinila zveze z Nemčijo? Sedaj ne bo več Amerika ona nepristranska država, ki bo posredovala za mir, ampak katera druga, recimo Španija, Svica ali rimska Stolica. Amerika nam je bila v srcu vedno sovražna, za to z mirovnimi pogajanjmi tudi ni resno nastopala. Pri mirovnih sklepkih bodo imeli naši nasprotniki več težav